

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

zhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrto leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Kotoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitive za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Naskok na slovenske Poljčane odbit!

Velevažna je bila občinska volitev dne 15. t. m. v središču slovenske Štajerske — v Poljčanah. Pred sedmimi leti bil je ta krasni, ob zelenem Boču ležeči kraj še nekaka nemčarska trdnjava, katero so naši zakleti nasprotniki s ponosom imenovali „das deutsche Pötschach“. Sicer ta priimek ni bil nikakor opravičen, ker je ogromna večina občanov slovenska, toda vsled narodne nezavednosti in mlačnosti je v tej občini neomejeno gospodarilo nekaj z večine semkaj priseljenih in med tukajšnjimi slovenskimi prebivalci obogatelih ljudi, ki se štilijo za nekake „Nemce“, akoravno njim slovenski jezik boljše teče kakor pa nemški; saj se razven poštene Hartnerjeve hiše nobena druga ne more ponašati z nemškim pokolenjem.

S tiho agitacijo se je pred sedmimi leti pod vodstvom za narodno probujo tukajšnje župnije velezaslužnega g. Šebata in nekaterih zavednih slovenskih korenjakov n. pr. obeh Jožefov Deteček, Jakoba Bizjak, Pavla Potisk itd. posrečilo, iznenaditi pri občinski volitvi tukajšnje „Nemce“ Grundnerje in Kuglerje ter zmagati v dveh volilnih razredih. Seveda se je začela potem prav huda gonja zoper gosp. Šebata, katerega se je predznil eden posilinenških vročokrvnežev napasti kar na javni cesti. Druga volitev pred štirimi leti vršila se je mirno, ker je nasprotnikom zlezlo srce v hlače, takó da se volitve niti niso udeležili. S tem hujšo agitacijo pripravljali so se Grundnerji in Kuglerji na letošnjo občinsko volitev in bili so v svoji popolni zmagi tembolje prepričani, ker jim je šlo vse posilinenštvo slovenjebistriškega okraja na roko. „Pötschach muss fallen“, Poljčane morajo pasti! tak je bil njih bojni klic. Zakaj dobro vedó, da če padejo Poljčane, padejo s časoma tudi sosedne občine v posilinenško malho. Zato se je agitiralo tako strastno in silovito, da so se ljudje kar zgrajali nad posilinenško pre-

drznostjo. Pravili so celo leto, da imajo že zagotovljenih najmanj dve tretjine glasov v vsakem volilnem razredu, da bi s tem premotili slovenske volilce ter jih zadržali od volitve. Ker pa naši slovenski občani niso še padli na glavo in ker jih še ne trka luna, njim tega seveda niso verjeli. In naši „kmečki prijatelji“ so se lotili sredstva: raztrosili so kratko pred volitvo vest, da se volitev ne bodo udeležili. S to zvijačo hoteli so nas Slovence zazibati v sladko spanje in nedelavnost ter preprečiti obilno udeležbo od naše strani. Res so nekateri bili tako lahkoverni ter so ostali doma; toda večina ni verjela starim in mladim lisjakom. Da so se ljudje, ki ne marajo za cerkev in sv. zakramente, ki javno zaničljivo govorijo o sv. veri, ki so javno zasmehovali tiste, ki so se v ogromnem številu dan za dnevom udeleževali blagonosnega letošnjega sv. misijona in ki bi radi, da bi se ljudje jemali v zakon po starem rokovenjaškem načinu: „In nomine patre, vzemi jo na kvatre, če boljše dobiš, pa to zapustiš“ z vso nesramnostjo zaganjali v domače duhovnike ter jih blatili pred ljudstvom, temu se seva ne smemo čuditi. Toda hvala Bogu, da je bil ves njih trud in napor zamanj, zavedni slovenski in krščanski volilci stali so kakor skala na dan volitve. Ne lepo vreme, ki kliče kmeta k nujnemu spomladanskemu delu, ne grožnje nekaterih oholih nemčurjev, ne njih osebni dejanski napadi, ne dolga pot vrlih znanjih volilcev iz Laporja, Zgornjih Laž, Studenice, Slovenske Bistrice, Nove vasi itd., ne laž in zvijača ni vplivalo na vrle slovenske korenjake — prišli so na volišče skoraj brez vsake agitacije ter so podrl zmagov zveste nasprotnike tako korenito v vseh treh razredih na tla, da jim je kar sape zmanjkalo; gledali smo njih obledele, dolge obraze ter poslušali izbruhe njih jeze, in preden se je še začela volitev v I. razredu, pobegnili so ven iz volilne sobe ter se razven enega niti niso udeležili glasovanja v tem razredu. Le ena tolažba njim je ostala — saj se tudi vtapljajoči prime za bilko slame — rekurz ali ugovor. No gospod vladni zastopnik bo pač lahko z mirno vestjo

potrdil postavnost te volitve. Nek pošten Nemec v Poljčanah, ki se ni udeležil volitve, ker ne mara take gonje proti Slovincem, je dobrovoljno svetoval premaganim vojskovodjem, da si naj naročijo dva vagona čokolade za svoj strašni „Durchfall“; mi pa njim že zdaj svetujemo, da si za vsako prihodnjo občinsko volitev naj naročijo kar štiri vagona čokolade; zakaj prihodnjič zmagamo še sijajneje kakor smo zmagali zdaj. Slovenski Poljčančani se vas nič ne bojimo — saj vas mi redimo in ne vi nas! Popolnoma smo prepričani, da vam prihodnjič nihče več ne gre na limanice, kakor se je to nekaterim tokrat še zgodilo! Nekaj strelcov, s katerimi ste slavili Štogerjevo izvolitev za poslanca ter nas s tem zasmehovali, smo vam že povrnili; dal Bog, da vam kmalo vse povrnemo! Natančneje o zanimivih posameznostih te velevažne volitve poročamo prihodnjič.

Politični ogled.

Državni zbor. V državnem zboru se razprava o volilni prenosni še vedno nadaljuje. Stranke se ne morejo zjediniti zaradi volilnega odseka, ker hočejo nekatere imeti več zastopnikov v nji. Dne 20. t. m. je govoril vodja ljudske stranke na Kranjskem g. dr. Šusteršič.

Sestanek avstrijskega in angleškega vladarja. Nekateri listi poročajo: Naš cesar in angleški kralj Edvard se 3. ali 5. aprila t. l. najbrž sestane v Dabrovniku. Ta sestanek gotovo ne bo golja uljudnost, ampak je spričo usodnih dohodkov v naši monarhiji in izven nje velike politične važnosti.

Na Ruskem, kjer je postalo zadnji čas nekoliko mirno, se baje pripravlja nova revolucija, kakor poročajo židovski listi. Židi hujskajo in ščuvajo na Ruskem kar se da, njihovi listi po drugih deželah prinašajo lažnjive vesti o ruskih razmerah ter rišejo iste mnogo bolj črno kakor so v resnici. Minole dni se je vršila predvolitev za gosudarstveno duma

LISTEK.

Za križ in svobodo zlato!

Balkanska povest. Spisal I. V. Starogorski.

(Dalje.)

Nato je zavpil „Alo!“ Odzvala se je straža. „Kosenka, jaz moram ostati. Reši se sama! Beži vedno naprej in se skrivaj za grmovje! Iskali te bodo! Pazi le, da ne padeš v kak jarek in da te volkovi ne dobe. Sveta Devica in tvoj angelj varuh te čuvajta in pripeljita Žarku!“

Starcu se je tresel glas. Čutil je, da mu je nekaj stisnilo srce. Ali je bila skrb za Kosenko, ali bolest? — Sam ni vedel razločiti.

Pojavil se je Anim.

„Kaj je?“

„Mnogo in nič! Glišo je pobegnil z lepo huriško! Hotel me je, ali starega volka ne poderó kmalu! Dal sem mu, a buriska je všla!“

Anim pogleda Glišo, ki je ležal stegnen v mlaki krvi.

„Alah ga je kaznoval po tvoji roki! — Vedel sem, da ni nič prida! Človek ima zapisan svoj značaj na obrazu!“

„Resnica, pri Alahu! Ali kaj sedaj!“

Anim se zamislil.

„Misliš na ono begunko? Šel bi za njo, ali obljubil sem...“

Vjerna bi ga najraje objel. Slutil je, da mu malomarnost ne da iti zasledovat.

„Ali Osvinbeg? Kaj poreče on?“

„Da bo divjal, to je gotovo,“ reče Anim. „Ker pa je zaupal vse temu človeku, ne pade krivda na nas!“

„Ali on je mrtev,“ de Vjeruša.

„Skrjem ga, da še jastrebi ne zvohajo zanj,“ reče Anim.

„Toraj ne ideš lovit begunke?“

„Obljubil sem pri spominu preroka... Ne grem!“

„Vzbudi bega!“

„Nočem! Naj pobegne, kaj mi mar ena huriška! Ako jo puste volkovi, jo dobimo jutri. Daleč ne pride, ker je noč. In po noči se ne da loviti!“

„Sovražnik žensk, kakor bi mi padel iz nebes“, je zamrmral Vjeruša. Obrnil se je in odšel. Anim je pa skril truplo Gliša.

„Ako se ne izdaš sam, jaz te ne bom,“ si je mislil Vjeruša. Prevdarjal je, ali naj pobegne ali ostane. Sklenil je ostati. Ako dobe Kosenko, ji bo še stal v pomoč, če pa pobegne, pa ne bo vedel ali so jo dobili ali ne. Za Slavišo pa ni vedel, kje se drži.

Predno je legel, je še pomolil, da bi Bog obvaroval ubogo deklico divje zveri, divjakov in da bi se rešila.

IX.

Kosenka je bežala med grmovjem in kamenjem. Ni pazila, kam je stopila, ni čutila, da ji krvave noge, da je zmučena na smrt. Proč, le proč v varen kraj, proč od divjakov! Ta misel jo je gnala, da se ni zgrudila. Angel varuh jo je čuval na potu, da ni zašla v kak prepad, da si ni

zlomila noge ali se celo ubila. Ako se je spodtaknila in padla, je vstala zopet, ne da bi se ji kaj pripetilo in hitela dalje... dalje — sama ni vedela kam. Nekak nagon ji je pravil, da beži prav. Dobri angel je pa čuval siroto in odganjal volkove...

Ali Kosenka je bila tudi človek, posoda iz ilovice, ki se vbije. Njene moči so pešale, strah in nočni beg, ki zdela človeka še bolj, ker ničesar ne vidi, vse to jo je prisililo, da je morala obstati. Ni mogla dalje. Noge so krvavele in bile težke, kakor svinec. Celotelo jo je bolelo in zahtevalo miru. Sedla je za gost grm in se naslonila nanj. Povzdignila je roke k nebesom in z globoko molitvijo zahvalila Gospoda, da jo je otel iz turških rok. Iskreno je prosila sveto Bogorodnico, naj jo čuva dalje in kmalu pripelje k Žarku. Z otroško nežnostjo je prosila, da se je nebeški Oče smehljaše nagail na svojem prestolu in poslušal molitve svoje hčerke. In poslal je velikega angela Mihaela, da je bedel nad njo.

Sredi molitve je zaspala tako brezskrbno in sladko, kakor bi bila doma v koči pri dedu. Sanjala je lepe sanje, da ide k poroki z Žarkom, in potem kako srečno skupaj živita. Videla je rešitev domovine in zmago nad zasmehovalci Kristusovimi. Po otožnem obličju se ji je razlil blažen nasmehljaj in njena usta so še v spanju šepetala zahvalo nebeškemu Očetu. Nad njo je pa bedel višji angel Mihael. In kdo bi se ne čutil varnega pod mečem takega zaščitnika? Nedolžna srca najdejo tudi v najhujših stiskah mir in pokoj, ker so si avesta, da bedé nad njimi oči Gospodove.

Današnja številka ima „Naš Dom“ kot prilogo.

(slično kakor pri nas državni zbor). Po mestih je stražilo vojaštvo, da ni prišlo pri tej priliki do nemirov. Kakor poročajo ruski listi, se kmečko prebivalstvo jako malo briga za volitve. Vzrok tega je, da so kmetje premalo podučeni o važnosti državne dume. In posledica tega bo, da pridejo v dumo samo drugi stanovi, ki bodo sklepali kmetu nekoristne postavbe.

Razne novice.

* S pošte. Poštni pomožni uradniki gđe. Rafael Česnik v Brežicah se je podelilo mesto poštne odpraviteljice v Št. Vidu pri Ptuj.

* Duhovske vesti. Č. g. Iv. Alt, kaplan v Št. Lenartu v Slov. gor., je imenovan za provizorja pri Sv. Martinu pri Vurberku. — Sv. misijom se bo obhajal v Gotovljah od 18. do 22. marca, v Zavrču od 24. marca do 1. aprila in pri Sv. Madgaleni v Mariboru od 28. marca do 1. aprila.

* Začetek spomladi. Kakor znano, se ob Jožefovem začne spomlad. V nedeljo 18. marca je bil res poletni dan, na Jožefovo je pa že popoldne pooblašilo in jutraj 20. marca so pozdravljale pomladanski dan debele snežinke, kakor bi se cigani trgali, vmes pa se je bliskalo in grmelo. Naroden pregovor pravi, da rana grmljavica pomeni pozni glad, to je dobro letino. Bog daj!

* Železnica Ormož-Ljutomer. Inženir Legros je dobil dovoljenje za stavbo te železnice. Načrt je že izgotovljen, in se bo še tekom enega meseca predložil železniškemu ministru. Istočasno pa rabi inženir za zgradbo tudi denar, zato po-iva občinstvo naj prevzame temeljne delnice. Ena delnica stane 500 K in se mora plačati v treh obrokih, dvakrat po 150 kron in tretjekrat 200 kron. Železnica bo imela prihodnost, če se sezida tudi železnica iz Radgone ali pa iz Purkle do Fehringa.

* Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je razposlala ob letošnjem novem letu 4276 družbinih koledarjev za leto 1906. Od teh je bilo vrnjenih 1223 komadov; žal da večinoma od takih naslovnikov, od kojih smo za trdno pričakovali, da nam povrnejo vsaj poštne stroške za dopošiljatev. Glasom družbinih izkazov je bilo do konca februarja 1906 za 1140 koledarjev blagajništvu plačanih 1916 K 49 v. Torej znaša preplačana svota za te koledarje 548 K 49 v. Neplačanih in nevrnjenih pa je še ostalo 1913 koledarjev. Ker se ti koledarji, letos le pesniku „Prešernu“ posvečene vsebine, zahtevajo od več strani, prosimo vse one č. naslovnike, ki so morda založili koledarju pridejani ček, naj nam pošljejo vplačilo navadnim poštnim potom ali naj pa vrnejo koledar. Naj se ne štejejo te vrstice podpisane vodstvu v zlo, kajti ako bi družba ne pazila tudi tu na svoj dobiček, očitati bi se jej smela malomarnost. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Že se je svitalo, ko se prebudi Kosenka. Svež jutranji zrak ji je božal lice, da sta bili videti, kakor cvetje vrtnice. Vstala je z novo močjo v udih, okrepcana na duhu. Sprva ni vedela, kaj je z njo in kje je? Videla je krog sebe same skale, tu gole, tam obraščene z mahovjem in grmičjem, ostre in konicaste, pod njimi pa globoke prepade. Nad glavo ji je šumelo v jutranji sapici listje dreves in gozd je šepetal skrivnostno, kakor bi si pripovedoval o krivicah, ki se gode raji, in občudoval deklico, ki je iskala zavetja v njegovi senci. Zopet dalje je videla skale, jedno strmejšo od druge, in daleč, daleč tam, skoraj na obzorju veliko prostranstvo, Tetovo polje, po katerem se je vila, kakor srebrn trak, reka Vardar. Vse to se je spajalo v neko podobo, ki je napravljalo na Kosenko nekak tajinstven, malone divji utis, brez soglasja.

Počasi se je domislila, da je pobegnila s pomočjo Vjerruše iz rok divjakov, da je bežala celo noč in potem zaspala pod tem grmom. Spomnila se je sanj in zdale se ji tako resnične, da je nehote zdrknila na kolena in molila k Bogu. Zdelo se ji je, da je oni grm, pod katerim je spala, svet, ker se ji ni pripetilo nič hudega. Zdelo se ji je, da je čula glas, kakor nekaj Mojzes:

„Sezuj svoje čevlje, ker kraj, na katerem stojiš, je svet kraj!“

Po opravljeni molitvi je šla dalje. Pri dnevnih svetlobi je hodila lažje in vztrajnejše.

V gnezdu Osvinbega pa ni vladal takov svet mir. Osvinbeg je preklinjal in divjal, drugi se grozili vstašem.

Mariborski okraj.

m Maribor. Z zidanjem nove topničarske vojašnice bodo baje že začeli čez en mesec. V vojašnici bo nastanjena ena havbična divizija, katere so sedaj v Avstriji na novo ustanovili. — Gospej Scherbaum ukradena zlatina se je našla. Neki delavec v paromlinu je našel med vrečami moke vse ukradene stvari v cunjeh zavite. Tat, katerega še dosedaj ne poznajo, si brzkone ni upal prodati dragocenosti, ker bi ga bila pri tem policija gotovo zasačila. — Na podstrešju hiše klobučarja Leyrerja v Gosposki ulici je začelo goreti zvečer okoli 8. ure dne 19. t. m. Redar je opazil dim ter hitro poslal po požarno brambo, sam je pa hitel gasiti. S pomočjo domačih se mu je posrečilo ugasiti ogenj predno je došla požarna bramba. — Pekovski mojster Matej Muze k v Koroški ulici je 17. t. m. umrl. Bil je še le komaj 39 let star. — Tudi mariborski občinski svet je dal „Sidmarki“ 100 K podpore. — Mesto namerava zidati kopališče. Samo za prostor se še sedaj pričakajo, kamor bi postavili kopališče. Nekateri ga hočejo imeti v bližini mestne klavnice, drugi pa v bližini mestnega vrta v drugem ribniku, katerega bi naj osnažili in zvezali z vodovodom. — Hišo, v kateri je prej bila ekskomptna banka na glavnem trgu, bodo še to spomlad podrli. Za to delo bodo plačali 1000 kron.

m Poljudna predavanja za delavce in kmete v Mariboru. Obisk minolo nedeljo je bil precej povoljen. Vsi so z zanimanjem poslušali predavanje g. dr. Dimnika o pogodbah. V nedeljo 25. t. m. bo zopet predavanje. Predaval bo g. dr. Rožman o prigodbah v naravi in g. dr. Dimnik o prenosu zakonskega prava. Predavanje se začne ob 10. uri dopoldne v prostorih „Bralnega in pevskega društva Maribor“. Predavanj se sme udeležiti vsakdo, vstop je brezplačen. Delavci in kmetje, pridite poslušati!

m Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Neimenovan iz Vežeja za kruh sv. Antona 5 K; Goričan, kaplan 5 K; dr. Pipuš 100 K; dr. Rosina 200 K; gostje na gostiji Janeza in Terezije Repin 7 K; Zmave Anton v Gradcu 5 K; Tinauer Miroslav pri Sv. Jakobu v Sl. g. 4 K; posojilnica v Dolu 10 K; Vihar, župnik 10 K; gostje na Pungartnik-Plečkovi gostiji 13 K; gostje na Alojzija Zajdela gostiji v Ilijaševcih 5 K; Grossmann Franc za kruh sv. Antona 1 K; posojilnica v Framu 30 K; Špindler, kn.-šk. računski revident 5 K; Ogrizek Franc, župnik 2 K; Ojenjak Martin, župnik 10 K; posojilnica v Gornji Radgoni 40 K; Janežič Anton 3 K 10 v; posojilnica v Konjicah 30 K; Gostenčnik L. v Trbonjih 3 K; hranilno in posojilno društvo v Ptuj 100 K; Trstenjak Ernest, c. i. kr. vojni kurat v Gradcu 12 K. Vsem blagosloženim dobrotnikom iskrena zahvala! Prosimo še nadaljnje pomoči!

m Bralno in pevsko društvo Maribor pričelo bo v tekočem mesecu z rednimi pevsкими

Komaj so jeli Turki vstajati in se obračati k Meki in Medini, da opravijo jutranjo kindijo,* se je zvedelo; kaj se je dogodilo.

Osvinbeg je zaslišal vse straže, vse so odločno izjavljale, da pri njih ni nikdo všel. Kje bi se naj izmuznil? Osvinbeg je vedel, da mu je bil beg s Kosenko lahkoten, ker je bil voditelj do Slaviša in so vsi vedeli, da je prost in gre kamor hoče. V prvi divjosti je hotel vse straže postreliti, pozneje, ko se je nekoliko pomiril, vedoč, da rabi vsako moč, je obsodbo preklical. Škripal je z zobmi in poslal majhne tolpe po pet mož za beguncema, obljublja bogate nagrade onim, ki mu jo privedejo. Grozno se je hotel osvetiti nad Glišem in tudi predrzno burisko pretepasti, da ji izbije misli na beg iz neverne glave.

Čas je tekkel, tolpe poslane za beguncema so se vračale prazne, on pa jih je zopet pogladil za sledom. Zdelo se mu je, da brez lepe gjaurke ne more prebiti. Njene temne oči, svež, miloben obrazek, ki je odseval od nekakega zapovedujočega ponosa, se mu je vtisnil v možgane, da ga ni mogel pozabiti. Njegovo strastno srce je gorelo za njo in nestrpnost je čakal, ali mu jo privedejo. Vedno in vedno je razpošiljal ljudi na vse strani, misleč, da daleč ne more biti. Ženska ne more bežati po noči, ker ne ve kam. Za Gliša je že dal pripraviti kolec, da ga živega odere.

Vjerna se je prijemal za glavo, da se prepriča, ali jo še ima, nato je pljuval in godel.

* Kindija je molitev.

(Dalje prih.)

vajami. Dosedanje gđe. pevka in pevci opozarjajo se na ta razglas s pozivom, zanesljivo udeležiti se prve vaje v četrtek 22. t. m. v bralni sobi slovenske čitalnice, kjer se bodo po želji sodelujočih določili redni pevski dnevi. Odbor pevskega društva vabi tudi one cenjene gospode in dame, kateri sedaj še niso sodelovali, a imajo veselje do petja in slovenske pesmi, da se odboru priklase ali pa takoj udeležijo označene prve vaje.

m Osebnodohodninska cenilna komisija za cenilni okraj mesto in okolico Maribor. a) Komisija za cenilni okraj „Maribor mesto“ obstoji iz sledečih gospodov: predsednik: Tauscher Gustav, c. kr. finančni svetnik; njegov namestnik: dr. Tyrolt Raimund, c. kr. finančni koncipist; izvoljeni člani: Mayr Alojzij, trgovec, Grubitsch Janez, trgovec, Kralik Leopold, tiskarnar, Pfrimer Julius, vinotržec, Nasko Karol, usnjari, Pirchan Karol, trgovec; imenovani člani: dr. Tyrolt Raimund c. kr. finančni koncipist, dr. Schmiderer Janez, župan, Fritz Adolf, hišni posestnik, Matzhold Andrej, krmar, Albrecht Alojzij, c. kr. davčni oficijal, dr. Pipuš Radoslav, odvetnik; izvoljeni namestniki članov: Pngel Josip, vinotržec, dr. Kornfeld Franjo, zdravnik, Ratzek Josip, dimnikarski mojster, Scherbaum Gustav, posestnik paromlina, Futter Kristof, hišni posestnik, Kržiček Karol, hišni posestnik; imenovani namestniki članov: Hansen Ferdo, c. kr. davčni pristav, Musek Martin, hišni posestnik, Pissanetz Janez, hišni posestnik, Platzer Andrej, knjigotržec, Strohbach Emil, tovarnar likerov, Wolfram Makso, drožerist, B. Komisija za cenilni okraj „Maribor dežela“ obstoji iz sledečih gospodov: predsednik: Tauscher Gustav, c. kr. finančni svetnik; njegov namestnik: Rudel Karol, c. kr. davkar; izvoljeni člani: Zwetter Ferdo, oskrbnik v Slivnici, Robič Anton, posestnik v Pakrah, Pišek Franjo, posestnik v Hotinji vasi, Twickl Pij, baron in posestnik v Karčovin, Čížek Josip, dekan v Jarenini; imenovani člani: Rudel Karol, c. kr. davkar v Mariboru, Hrasnig Karol, posestnik in krmar v Sp. Polskavi, Petzold Franjo, lekarnar v Slov. Bistrici, Ilgo Luka, posest. v Rušah, Gselmann Josip, posestnik in mizar v Sp. Hočah, Osim Valentin, posestnik v Rušah; imenovani namestniki članov: Doleček Karol, c. kr. davčni pristav v Mariboru, Celcer Franjo, krmar v Št. Ilju, Witzmann Franjo, posestnik na Ruti, Golob Ferdo, poštar pri Sv. Trojici, Katz Ivan, krmar v Slov. Bistrici, Koller Josip, železniški oskrbnik strojev v Studencih.

m Št. Peter pri Mariboru. Letos bomo imeli pri nas občinske volitve.

m Sv. Križ pri Mariboru. V četrtek, dne 15. t. m. spremili smo k zadnjemu počitku vrlo Smolnikovo gospodinjco, Marijo Hauptmann, roj. Grušovnik. V cvetu svojega življenja — še komaj 31 let stara — morala je zapustiti žalujočega moža in tri majhne otročice — sirote. Kakor pa je bilo njeno življenje kratko, je bilo vendar bogato na dobrih delih. Kajti rajna Smolnikovca je bila vzor pobožne, bogoljubne žene. Bila je vpisana v večih bratovščinah, katerih dolžnosti je kaj vestno izpolnjevala. Do revežev in nesrečnih je imela vedno usmiljeno in sočutno srce ter je v vsaki potrebi rada pomagala. Mnogoštevilna udeležba njenega pogreba je jasno pričala, kako priljubljena je bila rajna pri vseh župljanih. Naj ji bode ljubi Bog plačnik za vse dobro, kar je tukaj storila! — Križančani, ne pozabite prihodnjo nedeljo na poučni shod bralnega društva, na katerem bo govoril g. dr. Kovačič iz Maribora o splošni volilni pravici. Torej na svidenje takrat!

m Korena pri Sv. Barbari blizu Maribora. V nedeljo 11. t. m. po sv. maši je ogenj upepelil g. I. Kajzerju hišo. Goreti je začelo v kuhinji, kako, se ne ve, ker so domači bili v cerkvi. Povzročena škoda je pokrita po zavarovalnici „Slaviji“, ki je že tretji dan vse pogorišče dala pregledati in je vse v redn izplača.

m Sv. Ilj v Slov. gor. Slovenska posojilnica pri Sv. Ilju v Slov. goricah je nedavno sprejela v svojo hišo novega trgovca g. Paka. On je vrli narodnjak, zatorej ga toplo priporočamo. — Pri Sv. Ilju v Slov. goricah je kupila nedavno „Sidmarka“ lepo veleposestvo gospe Krumbholz na Stari gori za 54 tisoč kron. To veleposestvo je imelo odločilni glas pri občinskih volitvah I. razreda občne šentiljske. Dosedaj je posestnica vedno dala le Slovencem pooblastilo, a komisija jo je navadno vsakopot zavrgla. Baje misli „Sidmarka“ pokupiti še več tamošnjih posestev. Zares žalostno, da se slovenski rodoljubi ne zganejo, da bi rešili to važno slovensko postojanko ob meji — lepi Sv. Ilj! — Slovenski denarni zavodi, storite tudi vi tako kot „Sidmarka“!

m Trtna uš v Slov. goricah je pokončala že znaten del tamošnjih, nekdanj glasovitih vinogradov. Pri Sv. Petru, Sv. Marjeti, Sv. Jakobu, Jarenini